

sikkert en Afgjørelse finde Sted, og i Skrivelsen fra Ministeriet er der ogsaa gjort Andynning i Overensstemmelse med hvad jeg her har anført.

Bloch: Det har ikke kunnet andet end paa en glædelig Maade overraske mig at erfare af den høitærede Minister, at de tvende af mig omtalte Andragender ere blevne endelig afgjorte ved Ministeriets Resolution. At det sidste Andragende er afgjort i en forønsket Retning, fremgik klart af den ærede Ministers Udtalelser. Derimod var det mig ikke saa aldeles klart, om det første Andragende var blevet afgjort efter Ansøgnernes Ønske; men det er mig dog foreløbigt ret tilfredsstillende af den ærede Ministers Udtalelser at erfare, at han vil være tilbøielig til ved administrative Foranstaltninger paa forønsket Maade at ordne dette Forhold, hvor han finder tilstrækkelig Anledning dertil. Det glæder mig, at den meget ærede Minister ikke i min Forespørgsel fandt saa uhyre Dimensioner, som den 3die Landstingsmand for 1ste Kreds (Glausen); jeg troer slet ikke, at disse Forespørgsler have indeholdt tilstrækkelig Anledning til at anstille saa vidtgaaende Betragtninger, som den ærede Landstingsmand har gjort. Han har udtalt sig i Dag i samme Retning, som ved en tidligere Leilighed; han har talt om, hvorledes der udfoldedes en vis „Misstrøvsvirksomhed“, om hvorledes man bestræbte sig for at drage Folk til sig ved Agitationer i en vis Retning, talt om, at Folk een Dag kunde slutte sig til een Præst og en anden Dag til en anden, at der kunde blive en stor Mængde Præster, der paa denne Maade kom til at udføre deres Forretninger i den samme Kirke. Jeg troer slet ikke, at der enten i min Forespørgsel eller i Sagen selv er Anledning til at anstille saadanne Betragtninger. Jeg skal ikke nærmere fordybe mig i den ærede Landstingsmands Uttringer; der er kun et Punkt, som jeg skal imødegaae. Han meente, at en Sognemenighed har fuldkommen Ret til vedkommende Sognepræsts „hele Tid og Kraft.“ Hvis dette skulde være rigtigt, vilde Loven af 4de April 1855 være aldeles unyttig; thi da maatte man vel spørge, til hvem de enkelte

Menighedsmedlemmer, der ikke kunde føle sig tilfredsstillende hos deres Sognepræst, skulde gaae, naar enhver Sognepræst, til hvem de vilde vende sig, ved sit Forhold til Sognemenigheden maatte finde sig forpligtet til at afvise saadanne Begjæringer.

Jeg har aldrig kunnet antage, at Ministeren skulde være ugunstigt stemt imod en Frihed, som han selv har bidraget saameget til at lovliggjøre. At han paa mange Steder kan have mødt Vanskeligheder ved at understøtte og udvikle denne Frihed, kan jeg fuldkommen vel forstaae. Skjøndt Sognebaandets Løsning i sin Tid eenstemmig blev anbefalet af Kirkecommissjonen, viser det sig dog, at Sagen, hvor den træder ind i Livet, paa mange Steder og fra mange Sider møder Uvillie og Modstand. Man vil saa gjerne see denne Sag i en meget stærk Skygge; man er saa tilbøielig til at troe, at der udfoldes ivrige Bestræbelser for i en ikke god Betydning at „fange Menneſter“, at samle sig i en fri Menighed; man lader sig saa let indbilde, at en Smagsſag her er bleven oppustet til en Samvittighedsſag. At denne Sag opfattes paa en saadan Maade, kan kun forundre dem, der have glemt Forudsætningen for Loven af 4de April 1855, at „Troen ikke er Alles“, at det christelige Liv ikke rører sig i alle Lemmer af Menigheden, geistlige eller læge. Jeg tør opfordre dem, der betragte dette Forhold med saa ugunstige Øine, til med deres fulde Skærpsindighed at undersøge det der, hvor det virkelig kommer frem, og jeg tør forsikre dem, at de skulle finde, vel ikke et Forhold, der er undtaget fra den almindelige menneſkelige Skøbelighed, men dog et Forhold, der hører til det Glædeligste, som vore Dage have bragt for Lyset. Man kan derfor ikke andet end beklage, at det er saa saare sjældent at træffe en rigtig Opsfattelse og Burdering af Sognebaandets Løsning. Det har sin Grund i, at, skjøndt der vel kan findes endeel isoleret, individuel Christendom iblandt os, er dog Menighedsbevidstheden saare tilbagetrængt. Man siger: min Christendom kommer ikke Andre ved, og Andres vedkommer ikke mig; men det er jo en total Mis-